

Kálvin János

Az Apostolok cselekedetei magyarázatából

Annak, hogy az Úr a Lélek elküldésére határozott időt tűzött ki, a legfontosabb oka az, hogy ilyen módon feltűnőbb legyen nekik a csoda. Aztán őket bizonyos ideig nyugalomban tartotta, hogy a munka fontosságát, mellyel őket meg akarta bízni, annál jobban a szívükre kösse. Az evangélium igazságát bizonyítja a mi szemünkben, hogy az apostoloknak meg volt tiltva, hogy annak hirdetéséhez kezdjenek, amíg kellő idő alatt arra szabályszerűen fel nem készülnek. Egyúttal azt a parancsot is kapták, hogy maradjanak együtt, mivel mindegyiküket egy és ugyanazon Lélekkel kellett megajándékozni.

De képtelenségnek látszik a Szentléleknek látható küldetésére szorítani azt, ami egyetemes kijelentés az újjászületés kegyelméről. Krisztus nemcsak akkor keresztelt Lélekkel, amikor azt tüzes nyelvekben elküldötte. Ezt a keresztelést már korábban az apostolokra bízta, s mindennap így kereszteli meg a kiválasztottakat mind.

De mivel a Szentléleknek ama látható elküldése jele volt a titkos kegyelemnek, melyet az Úr állandóan kiáraszt az övéire, találóan alkalmazza Lukács ahhoz a János bizonyosságtételét. S az a keresztelés valóban az egész Egyháznak közös megkeresztelése volt. Mert, eltekintve attól, hogy az apostolok nem a saját részükre, hanem minden hívőnek a hasznára kapták a Szentlelket, abban mint valami tükörben megmutatkozott Krisztusnak az ő Egyházára kiterjedő általános kegyelme, amikor lelkének ajándékait – amint mondják – teljes mértékben kiárasztotta.

Tehát Krisztus mindennap megkereszteli Atyjának választottjait, de ez nem áll ellentétben azzal, hogy ezt a különösen emlékezetes jelenséget meg ne mutatta volna, hogy tudják meg az apostolok, hogy ők Jánostól csak az első indítást kapták, ami nem volt hiábavaló, mivel a befejezés közeledett.

(...)

A Lélek ajándékait Istennek tiszta és ingyenes jósága adja meg és pedig az Egyház építésére, vagyis arra, hogy tehetségéhez képest mindenki törekedjék testvéreit segíteni; hogy mindenki fordítsa alázatosan az Egyháznak közös javára, amit kapott, s ne legyen semmi emberi kiválóság akadály a annak, hogy mindenki felett egyedül a Krisztus tűnjék ki.

Fordította Szabó András